

Opracowano na podstawie: Dz.U. z 2005 r. Nr 183, poz. 1537, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, Nr 170, poz. 1217, z 2007 r. Nr 50, poz. 331, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 165, poz. 1316, z 2011 r. Nr 234, poz. 1391.

USTAWA z dnia 29 lipca 2005 r.

o nadzorze nad rynkiem kapitałowym¹⁾

Rozdział 1 Przepisy ogólne

Art. 1.

Ustawa określa organizację oraz tryb wykonywania nadzoru nad rynkiem kapitałowym.

¹⁾Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw:

- 1) dyrektywy Rady 93/6/EWG z dnia 15 marca 1993 r. w sprawie adekwatności kapitałowej przedsiębiorstw inwestycyjnych i instytucji kredytowych (Dz. Urz. WE L 141 z 11.06.1993),
- 2) dyrektywy Rady 93/22/EWG z dnia 10 maja 1993 r. w sprawie usług inwestycyjnych w zakresie papierów wartościowych (Dz. Urz. WE L 141 z 11.06.1993, L 168 z 18.07.1995, L 290 z 17.11.2000 i L 35 z 11.02.2003),
- 3) dyrektywy 2000/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 listopada 2000 r. zmieniającej dyrektywy 85/611/EWG, 92/49/EWG, 92/96/EWG oraz 93/22/EWG w odniesieniu do wymiany informacji z państwami trzecimi (Dz. Urz. WE L 290 z 17.11.2000),
- 4) dyrektywy 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku) (Dz. Urz. WE L 96 z 12.04.2003),
- 5) dyrektywy 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego i zmieniającej dyrektywy Rady 73/239/EWG, 79/267/EWG, 92/49/EWG, 92/96/EWG, 93/6/EWG i 93/22/EWG oraz dyrektywy 98/78/WE i 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. WE L 35 z 11.02.2003),
- 6) dyrektywy 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych i zmieniająca dyrektywę 2001/34/WE (Dz. Urz. WE L 345 z 31.12.2003),
- 7) dyrektywy Komisji 2004/72/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. wykonującą dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie dopuszczalnych praktyk rynkowych, definicji informacji wewnętrznej w odniesieniu do towarowych instrumentów pochodnych, sporządzania list osób mających dostęp do informacji wewnętrznych, powiadamiania o transakcjach związanych z zarządem oraz powiadamiania o podejrzanych transakcjach (Dz. Urz. WE L 162 z 30.04.2004).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie – z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej – dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej – wydanie specjalne.

Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej, ustawę z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym, ustawę z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, ustawę z dnia 6 lipca 2001 r. o gromadzeniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji kryminalnych oraz o Krajowym Systemie Informatycznym i ustawę z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych.

Art. 2.

Ilekróć w ustawie jest mowa o:

- 1) ustawie o obrocie instrumentami finansowymi – rozumie się przez to ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. Nr 183, poz. 1538);
- 2) ustawie o ofercie publicznej – rozumie się przez to ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. Nr 184, poz. 1539);
- 3) ustawie o funduszach inwestycyjnych – rozumie się przez to ustawę z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. Nr 146, poz. 1546 oraz z 2005 r. Nr 83, poz. 719);
- 4) ustawie o giełdach towarowych – rozumie się przez to ustawę z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2005 r. Nr 121, poz. 1019);
- 5) ustawie o nadzorze uzupełniającym – rozumie się przez to ustawę z dnia 15 kwietnia 2005 r. o nadzorze uzupełniającym nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń i firmami inwestycyjnymi wchodzącymi w skład konglomeratu finansowego (Dz. U. Nr 83, poz. 719);
- 6) rynku kapitałowym – rozumie się przez to:
 - a) rynek papierów wartościowych i innych instrumentów finansowych – w zakresie, w jakim do tych papierów wartościowych i instrumentów finansowych stosuje się przepisy ustaw, o których mowa w pkt 1 i 2, oraz
 - b) rynek usług świadczonych przez fundusze inwestycyjne i inne instytucje wspólnego inwestowania - w zakresie, w jakim do tych usług i podmiotów stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w pkt 3, oraz
 - c) rynek towarów giełdowych w rozumieniu ustawy, o której mowa w pkt 4;
- 7) instrumentach finansowych – rozumie się przez to instrumenty finansowe w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;
- 8) papierach wartościowych – rozumie się przez to papiery wartościowe w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;
- 9) rachunkach papierów wartościowych – rozumie się przez to rachunki papierów wartościowych w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;
- <9a) rachunku zbiorczym – rozumie się przez to rachunek zbiorczy w rozumieniu przepisów ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;>**
- 10) rynku regulowanym – rozumie się przez to rynek regulowany w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;
- 11) państwie członkowskim – rozumie się przez to państwo, które jest członkiem Unii Europejskiej lub stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

Dodany pkt 9a w art. 2 wchodzi w życie z dn. 1.01.2012 r. (Dz. U. z 2011 r. Nr 234, poz. 1391).

Art. 3.

Organem nadzoru nad rynkiem kapitałowym oraz rynkiem instrumentów finansowych, będących przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie do obrotu na takim rynku, w rozumieniu aktów prawnych wydawanych przez instytucje i organy Unii Europejskiej, jest Komisja Nadzoru Finansowego, zwana dalej „Komisją”.

Art. 4.

1. Celem nadzoru jest zapewnienie prawidłowego funkcjonowania rynku kapitałowego, w szczególności bezpieczeństwa obrotu oraz ochrony inwestorów i innych jego uczestników, a także przestrzegania reguł uczciwego obrotu.
2. Środki nadzoru określają niniejsza ustawa oraz przepisy odrębne.

Art. 5.

Nadzorowi Komisji podlegają podmioty prowadzące działalność na rynku kapitałowym na podstawie zezwoleń Komisji lub innego właściwego organu administracji, oraz inne podmioty – w zakresie, w jakim ciążą na nich określone w odrębnych przepisach obowiązki związane z uczestnictwem w tym rynku, w szczególności:

- 1) firmy inwestycyjne w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi,
- 2) agenci firm inwestycyjnych w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi,
- 3) (uchylony),
- 4) banki powiernicze w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi,
- 5) spółki prowadzące rynek regulowany,
- 6) Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A.,
- 6a) spółki prowadzące izbę rozliczeniową,
- 6b) spółki prowadzące izbę rozrachunkową,
- 6c) spółka, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1-6 lub ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;
- 7) emitenci dokonujący oferty publicznej papierów wartościowych, w rozumieniu ustawy o ofercie publicznej, lub których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym,
- 8) fundusze inwestycyjne,
- 9) towarzystwa funduszy inwestycyjnych,
- 10) inne podmioty prowadzące obsługę funduszy inwestycyjnych, w tym podmioty, którym towarzystwa funduszy inwestycyjnych powierzyły wykonywanie swoich obowiązków,
- 11) spółki prowadzące giełdy towarowe,
- 12) towarowe domy maklerskie w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych,
- 13) zagraniczne osoby prawne prowadzące na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską w zakresie obrotu towarami giełdowymi,
- 14) przedsiębiorstwa energetyczne prowadzące na podstawie zezwolenia Komisji rachunki lub rejestry towarów giełdowych w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych,
- 15) giełdowe izby rozrachunkowe w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych – zwane dalej „podmiotami nadzorowanymi”.

Rozdział 2

Zasady działania Komisji

Art. 6. (uchylony).

Art. 7.

1. Do zadań Komisji należy:

- 1) podejmowanie działań służących prawidłowemu funkcjonowaniu rynku kapitałowego;
- 2) sprawowanie nadzoru nad działalnością podmiotów nadzorowanych oraz wykonywaniem przez te podmioty obowiązków związanych z ich uczestnictwem w obrocie na rynku kapitałowym, w zakresie określonym przepisami prawa;
- 3) podejmowanie działań edukacyjnych i informacyjnych w zakresie funkcjonowania rynku kapitałowego;
- 4) wykonywanie innych zadań określonych ustawami.

Nowe brzmienie ust. 2 i 4 w uchylonym art. 8 weszło w życie z dn. 27.10.2006 r. (Dz.U. z 2006 r. Nr 170, poz. 1217).

2. Do zadań Komisji należy również przygotowywanie projektów aktów prawnych związanych z funkcjonowaniem rynku kapitałowego.

3. Komisja może występować do właściwych organów z wnioskami o wydanie lub zmianę przepisów wykonawczych przewidzianych przepisami ustaw.

4. (uchylony).

Art. 8.-10. (uchylone - Dz.U. z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 - art. 62).

Art. 8.

2. Przewodniczący Komisji jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek ministra właściwego do spraw instytucji finansowych złożony w porozumieniu z Prezesem Narodowego Banku Polskiego. Wniosek ten wymaga zaopiniowania przez właściwą komisję sejmową. Prezes Rady Ministrów odwołuje Przewodniczącego Komisji.

4. Zastępców Przewodniczącego Komisji powołuje minister właściwy do spraw instytucji finansowych, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek Przewodniczącego Komisji. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych odwołuje zastępców Przewodniczącego Komisji.

Art. 11.

Komisja może nakładać kary pieniężne w przypadkach określonych w odrębnych przepisach. Należności z tytułu nakładanych kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.

Art. 12.

1. (uchylony).

2. Komisja może nadawać decyzjom administracyjnym rygor natychmiastowej wykonalności, gdy przemawia za tym ważny interes uczestników rynku kapitałowego lub konieczność zapobieżenia zagrożeniu prawidłowego funkcjonowania tego rynku.
3. (uchylony).
4. Jeżeli w toku postępowania administracyjnego strona ustanowiła kilku pełnomocników, doręczenie pisma jednemu z nich uznaje się za skuteczne wobec pozostałych.
5. W postanowieniu o wszczęciu postępowania administracyjnego, które następuje na podstawie ustaleń zakończonego postępowania kontrolnego lub wyjaśniającego, wskazuje się zakres i rodzaj zachowań, których dotyczy wszczęte postępowanie.

Art. 12a.

Czynność prawna mająca za przedmiot przedsiębiorstwo w rozumieniu ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz.U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.²⁾) nie obejmuje wchodzących w skład tego przedsiębiorstwa zezwoleń, ani zgód udzielonych przez Komisję oraz wpisów do rejestrów uzyskanych na podstawie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, ustawy o ofercie publicznej oraz ustawy o funduszach inwestycyjnych.

Art. 13.

1. Przewodniczący Komisji wydaje postanowienia o wszczęciu postępowania administracyjnego oraz, w przypadkach określonych w ustawie lub odrębnych przepisach, inne postanowienia, zarządzenia i zalecenia. W tym zakresie Przewodniczący Komisji wykonuje uprawnienia Komisji.
2. Do decyzji wydawanych przez Przewodniczącego Komisji stosuje się art. 12 ust. 2.
3. (uchylony).

Art. 14.-16. (uchylone)

Art. 17.

1. Wydatki stanowiące koszty działalności Komisji i urzędu Komisji, w wysokości określonej w ustawie budżetowej, w tym wynagrodzenia i premie uznaniowe dla Przewodniczącego Komisji, jego zastępców oraz dla pracowników urzędu Komisji, pokrywane są z:

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 1971 r. Nr 27, poz. 252, z 1976 r. Nr 19, poz. 122, z 1982 r. Nr 11, poz. 81, Nr 19, poz. 147 i Nr 30, poz. 210, z 1984 r. Nr 45, poz. 242, z 1985 r. Nr 22, poz. 99, z 1989 r. Nr 3, poz. 11, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, Nr 55, poz. 321 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 107, poz. 464 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 17, poz. 78, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, Nr 85, poz. 388 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 114, poz. 542, Nr 139, poz. 646 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 115, poz. 741 i Nr 117, poz. 751, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 758, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 271, Nr 74, poz. 855 i 857, Nr 88, poz. 983 i Nr 114, poz. 1191, z 2001 r. Nr 11, poz. 91, Nr 71, poz. 733, Nr 130, poz. 1450 i Nr 145, poz. 1638 z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 141, poz. 1176, z 2003 r. Nr 49, poz. 408, Nr 60, poz. 535, Nr 64, poz. 592 i Nr 124, poz. 1151, z 2004 r. Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 162, poz. 1692, Nr 172, poz. 1804 i Nr 281, poz. 2783, z 2005 r. Nr 48, poz. 462, Nr 157, poz. 1316 i Nr 172, poz. 1438, z 2006 r. Nr 133, poz. 935 i Nr 164, poz. 1166, z 2007 r. Nr 80, poz. 538, Nr 82, poz. 557 i Nr 181, poz. 1287 oraz z 2008 r. Nr 116, poz. 731.

- 1) opłat, o których mowa w ustawie o funduszach inwestycyjnych, ustawie o giełdach towarowych, ustawie o obrocie instrumentami finansowymi i ustawie o ofercie publicznej, wnoszonych w tym celu przez podmioty nadzorowane, na rzecz Komisji, oraz
 - 2) innych wpływów przekazywanych na rachunek dochodów urzędu Komisji, z wyłączeniem kar pieniężnych, o których mowa w art. 11.
2. Z opłat oraz innych wpływów, o których mowa w ust. 1 pkt 2, pokrywane są również koszty przeprowadzenia egzaminów i sprawdzianów umiejętności, o których mowa w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi, w tym wynagrodzenia osób wchodzących w skład właściwych komisji egzaminacyjnych.
 3. Równowartość w złotych kwot opłat wyrażonych w euro ustala się przy zastosowaniu średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski.
 4. W przypadku nieuiszczenia w całości lub w części należnych opłat Komisja wydaje decyzję, w której określa wysokość zaległości z tego tytułu.
 5. Od zaległości wynikających z nieuiszczenia opłat w terminie lub uiszczenia ich w wysokości niższej od należnej, pobiera się odsetki ustawowe.
 6. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określa, w drodze rozporządzenia:
 - 1) wysokość, sposób naliczania oraz warunki i terminy uiszczania opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 1,
 - 2) szczegółowy sposób rozliczenia opłat i innych wpływów, o których mowa w ust. 1– uwzględniając w szczególności rodzaje opłat i charakter czynności, z którymi wiąże się obowiązek uiszczenia opłat. Opłaty nie powinny w istotny sposób wpływać na zwiększenie kosztów działalności podmiotów obowiązanych do ich uiszczenia.
 7. (uchylony).

Art. 18. (uchylony).

Art. 19.

1. Przewodniczący Komisji, jego zastępcy, członkowie Komisji, pracownicy urzędu Komisji i osoby zatrudnione w Urzędzie Komisji na podstawie umowy o dzieło, umowy zlecenia albo innych umów o podobnym charakterze są obowiązani do zachowania tajemnicy zawodowej, której treść, zakres, ograniczenia oraz skutki naruszenia określa ustawa o obrocie instrumentami finansowymi, ustawa o funduszach inwestycyjnych oraz ustawa o giełdach towarowych.
2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, dotyczy również osób:
 - 1) pozostających w stosunku zlecenia lub w innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z osobami, o których mowa w ust. 1, Komisją lub urzędem Komisji;
 - 2) zatrudnionych w podmiotach pozostających w stosunku zlecenia lub w innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z osobami, o których mowa w ust. 1, Komisją lub urzędem Komisji.
3. Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej istnieje również po ustaniu stosunków prawnych, o których mowa w ust. 1 i 2.

Rozdział 3

Wymiana informacji między organami nadzoru

Art. 20.

1. Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel może przekazywać i otrzymywać od zagranicznego organu nadzoru nad rynkiem papierów wartościowych lub rynkiem finansowym informacje niezbędne w celu:
 - 1) prawidłowego wykonywania określonych zadań w zakresie nadzoru, w tym zadań określonych ustawą o nadzorze uzupełniającym, lub
 - 2) zapewnienia prawidłowego toku postępowań sądowych, administracyjnych, karnych, wyjaśniających oraz kontrolnych w sprawach związanych z wykonywaniem nadzoru.
2. Zasady i tryb udzielania informacji określają porozumienia, o których mowa w ust. 1, zawarte przez Komisję z tymi organami nadzoru.
3. Udzielenie przez Komisję informacji na podstawie porozumienia, o którym mowa w ust. 2, może nastąpić, jeżeli:
 - 1) nie spowoduje to niekorzystnego wpływu na suwerenność, bezpieczeństwo lub interes publiczny Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 2) przepisy prawa obowiązujące w państwie siedziby zagranicznego organu nadzoru, któremu informacje są przekazywane, zapewniają:
 - a) wykorzystanie takich informacji wyłącznie na potrzeby wykonywania nadzoru lub prowadzenia postępowań administracyjnych lub sądowych w sprawach związanych z wykonywaniem tego nadzoru,
 - b) objęcie takich informacji tajemnicą wiążącą ten organ;
 - 3) zapewnione jest, że dalsze przekazywanie udzielonych informacji poza zagraniczny organ nadzoru, w innych celach niż określone w ust. 1, każdorazowo możliwe będzie wyłącznie po uprzednim uzyskaniu zgody Komisji.
4. Informacje uzyskane przez Komisję na podstawie porozumienia, o którym mowa w ust. 2, nie mogą być, bez zgody zagranicznego organu nadzoru, wykorzystywane w innych celach niż określone w ust. 1 lub przekazywane poza Komisję do właściwego organu innego państwa.

Art. 21.

1. W celach określonych w art. 20 ust. 1, Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel, zarówno z własnej inicjatywy, jak i na żądanie, przekazuje posiadane informacje odpowiednio organowi nadzoru w innym państwie członkowskim lub koordynatorowi zagranicznemu w rozumieniu art. 3 pkt 20 ustawy o nadzorze uzupełniającym.
2. W przypadku gdy podmioty, o których mowa w ust. 1, wystąpiły o przekazanie informacji, a Komisja ich nie posiada, niezwłocznie podejmuje ona czynności w celu ich uzyskania lub zawiadamia te podmioty, podając przyczyny braku możliwości uzyskania żądanych informacji.
3. Komisja może odmówić udzielenia informacji, jeżeli:
 - 1) udzielenie informacji mogłoby niekorzystnie wpłynąć na suwerenność, bezpieczeństwo lub interes publiczny Rzeczypospolitej Polskiej lub
 - 2) żądanie udzielenia informacji dotyczy tych samych naruszeń przepisów prawa lub uczciwego obrotu obowiązujących w innym państwie członkowskim przez ten sam podmiot, co do których na terytorium Rzeczypospolitej

Polskiej toczy się już postępowanie sądowe lub administracyjne albo wydany został prawomocny wyrok lub została wydana przez Komisję ostateczna decyzja o nałożeniu kary; w takim przypadku jest przekazywana szczegółowa informacja o tych okolicznościach.

4. Jeżeli Komisja wyrazi na to zgodę, informacje udzielone przez Komisję organowi nadzoru w innym państwie członkowskim mogą być wykorzystane w innych celach niż określone w art. 20 ust. 1 lub przekazane poza ten organ do właściwego organu innego państwa.
5. Jeżeli organ nadzoru w innym państwie członkowskim wyrazi na to zgodę, informacje niezbędne w celach określonych w art. 20 ust. 1, uzyskane przez Komisję od tego organu, mogą być wykorzystywane w innych celach lub przekazywane poza Komisję do właściwego organu innego państwa, w szczególności będącego stroną porozumienia, o którym mowa w art. 20 ust. 2.
6. W przypadku ustalenia, że zachowania naruszające przepisy prawa również miały lub mają miejsce na terytorium innego państwa członkowskiego lub dotyczą instrumentów finansowych będących przedmiotem obrotu na rynku regulowanym w innym państwie członkowskim, Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel przekazuje organowi nadzoru w tym państwie szczegółowe informacje dotyczące tych zachowań.
7. Po uzyskaniu przez Komisję od organu nadzoru w innym państwie członkowskim informacji dotyczącej zachowań naruszających przepisy prawa, które miały lub mają miejsce na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub dotyczą instrumentów finansowych będących przedmiotem obrotu na rynku regulowanym w Rzeczypospolitej Polskiej, Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel informuje ten organ o podjętych działaniach, a w razie potrzeby – o przebiegu prowadzonego postępowania.
8. Komisja prowadzi z organami nadzoru w innych państwach członkowskich konsultacje w sprawie planowanych działań w zakresie przeciwdziałania zachowaniom naruszającym przepisy prawa, które miały lub mają miejsce na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i tych innych państw.
9. Przepisy ust. 1-7 stosuje się odpowiednio do przekazywania informacji zagranicznemu koordynatorowi w związku z wykonywaniem zadań w zakresie nadzoru określonych ustawą o nadzorze uzupełniającym.
10. Uprawnienia Komisji, o których mowa w ust. 1-9, mają zastosowanie do zachowań, o których mowa w art. 25 ust. 7.
11. Wymiana informacji dotyczących działalności firm inwestycyjnych, podmiotów organizujących rynek regulowany lub zawieranych transakcji, których przedmiotem są instrumenty finansowe, następuje w trybie określonym w art. 14 i 15 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1287/2006 z dnia 10 sierpnia 2006 r. wprowadzającego środki wykonawcze do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do zobowiązań przedsiębiorstw inwestycyjnych w zakresie prowadzenia rejestrów, sprawozdań z transakcji, przejrzystości rynkowej, dopuszczania instrumentów finansowych do obrotu oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tejże dyrektywy (Dz.Urz. UE L 241 z 02.09.2006, str. 1).

Art. 22.

Jeżeli wymaga tego wykonywanie zadań określonych ustawą o nadzorze uzupełniającym, Komisja może przekazywać i otrzymywać informacje od banków centralnych innych państw członkowskich, Europejskiego Systemu Banków Centralnych oraz Europejskiego Banku Centralnego. Art. 21 ust. 6-8 stosuje się odpowiednio.

Art. 23.

1. (uchylony).
2. Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel może również przekazywać i otrzymywać informacje, w tym opinie od Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów niezbędne do zapewnienia prawidłowego wykonywania zadań w zakresie nadzoru, w tym zadań określonych w przepisach o ochronie konkurencji i konsumentów.
3. Zasady i tryb udzielania informacji, o których mowa w ust. 2, określa porozumienie Komisji z Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Rozdział 4**Kontrola, postępowanie wyjaśniające oraz blokada rachunków****Art. 24.**

W związku z wykonywaniem zadań w zakresie nadzoru Komisja, Przewodniczący Komisji, upoważnieni przedstawiciele Komisji oraz pracownicy urzędu Komisji mają prawo dostępu do:

- 1) informacji poufnych w rozumieniu art. 154 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi,
- 2) innych informacji, w tym informacji stanowiących tajemnicę zawodową, o której mowa w art. 19 ust. 1
– będących w posiadaniu osób fizycznych lub innych podmiotów, w szczególności wymienionych w art. 20, 21 i 23, jak również w art. 150 ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Informacje te oraz informacje uzyskane przez Komisję zgodnie z art. 20, 21 i 23 mogą być, jeżeli przepisy odrębnych ustaw nie stanowią inaczej, wykorzystywane wyłącznie do wykonywania ustawowych zadań w zakresie nadzoru, w szczególności mogą stanowić dowód w postępowaniu administracyjnym prowadzonym przez Komisję.

Art. 25.

1. Komisja może, w drodze uchwały, zdecydować o przekazaniu do publicznej wiadomości informacji o:
 - 1) przypadkach naruszenia przepisów ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, ustawy o ofercie publicznej, ustawy o funduszach inwestycyjnych oraz ustawy o giełdach towarowych,
 - 2) środkach prawnych podjętych w celu przeciwdziałania naruszeniu przepisów ustaw, o których mowa w pkt 1, w tym o zastosowanych sankcjach oraz złożeniu zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, jak również o wszczęciu lub wyniku postępowania administracyjnego lub cywilnego,
 - 3) zaistnieniu okoliczności wskazujących na dokonanie manipulacji, o której mowa w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi, lub popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia, o których mowa w ustawach wymienionych w pkt 1
– chyba że ujawnienie takich informacji narazi rynek kapitałowy na poważne niebezpieczeństwo lub spowoduje poniesienie przez osoby, których informacje te dotyczą, niewspółmiernej szkody.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, nie może zawierać danych osobowych osób, chyba że:
 - 1) zapadło w stosunku do tych osób prawomocne orzeczenie lub
 - 2) wydana została ostateczna decyzja w sprawie naruszenia przez te osoby przepisów ustaw, o których mowa w ust. 1 pkt 1, lub
 - 3) decyzji w sprawie naruszenia przez te osoby przepisów ustaw, o których mowa w ust. 1 pkt 1, został nadany rygor natychmiastowej wykonalności.
3. W przypadkach uzasadnionych potrzebą wykonywania nadzoru przez zagraniczny organ nadzoru, z którym Komisja zawarła porozumienie, o którym mowa w art. 20 ust. 2, albo potrzebą prowadzenia postępowań administracyjnych lub sądowych w sprawach związanych z wykonywaniem nadzoru przez ten organ, albo na wniosek organu nadzoru w innym państwie członkowskim, Komisja może wszczynać z urzędu i prowadzić kontrolę, postępowanie wyjaśniające lub postępowanie administracyjne, jak również żądać wszczęcia takich kontroli i postępowania przez organ nadzoru w innym państwie członkowskim. W takim przypadku upoważniony przedstawiciel tego organu nadzoru może brać udział w czynnościach dokonywanych w toku takich kontroli i postępowania.
4. Komisja nie wszczyna kontroli lub postępowania, o których mowa w ust. 3, lub odmawia dopuszczenia do udziału w czynnościach, jeżeli:
 - 1) uwzględnienie zgłoszenia mogłoby wywrzeć niekorzystny wpływ na suwerenność, bezpieczeństwo lub interes publiczny Rzeczypospolitej Polskiej lub
 - 2) zgłoszenie dotyczy tych samych naruszeń przepisów prawa przez ten sam podmiot, co do których na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium państwa siedziby organu nadzoru toczy się postępowanie sądowe lub wydany został prawomocny wyrok.
5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, Komisja przekazuje zagranicznemu organowi nadzoru szczegółowe wyjaśnienie przyczyn niewszczęcia kontroli lub postępowania, lub odmowy dopuszczenia do udziału w czynnościach.
6. W razie stwierdzenia, że określone zachowanie jest sprzeczne z przepisami prawa, których przestrzeganie jest objęte nadzorem Komisji, Komisja może wezwać do zaprzestania takich zachowań.
7. Uprawnienia Komisji, o których mowa w przepisach niniejszego rozdziału, mają zastosowanie do:
 - 1) zachowań na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa członkowskiego dotyczących instrumentów finansowych dopuszczonych lub będących przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 2) zachowań zaistniałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dotyczących instrumentów finansowych dopuszczonych lub będących przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym na terytorium innego państwa członkowskiego.

Art. 26.

1. W celu wykonywania zadań Komisji upoważnieni pracownicy urzędu Komisji lub inne osoby, w przypadku, o którym mowa w ust. 7, zwane dalej „kontrolerami”, mogą przeprowadzać kontrolę działalności lub sytuacji finansowej:
 - 1) podmiotu nadzorowanego, o którym mowa w art. 5 pkt 1-6c i 8-15,

- 2) osoby trzeciej, której podmiot, o którym mowa w pkt 1, powierzył, w granicach upoważnienia wynikającego z właściwych przepisów, wykonywanie niektórych czynności z zakresu podlegającego nadzorowi Komisji
– zwanych dalej „kontrolowanym”.
2. W przypadku:
 - 1) oddziału zagranicznej instytucji kredytowej w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi prowadzącej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską – kontrola dotyczy wyłącznie jednostki organizacyjnej, w ramach której prowadzona jest ta działalność;
 - 2) zagranicznej firmy inwestycyjnej prowadzącej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską – kontrola dotyczy wyłącznie badania zgodności prowadzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalności maklerskiej z określonymi w przepisach prawa polskiego zasadami świadczenia usług.
3. Wykonanie uprawnień w zakresie kontroli, o której mowa w ust. 1, w stosunku do oddziału domu maklerskiego lub banku prowadzącego działalność maklerską znajdującego się na terytorium innego państwa członkowskiego, następuje po uprzednim pisemnym poinformowaniu przez Komisję właściwego organu nadzoru w państwie, na którego terytorium znajduje się oddział domu maklerskiego lub banku.
4. W stosunku do oddziałów i przedstawicielstw zagranicznych firm inwestycyjnych prowadzących działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uprawnienia w zakresie kontroli, o której mowa w ust. 1, służą odpowiednio również przedstawicielom organów nadzoru nad rynkiem papierów wartościowych lub rynkiem finansowym w innym państwie członkowskim, w którym zagraniczna firma inwestycyjna uzyskała zezwolenie, na zasadach określonych w przepisach tego państwa. Wykonanie uprawnień może nastąpić po uprzednim pisemnym poinformowaniu Komisji.
5. Na pisemne żądanie organów nadzoru, o których mowa w ust. 4, uprawnienia im przyznane, w stosunku do oddziału lub przedstawicielstwa zagranicznej firmy inwestycyjnej, wykonuje Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel.
6. Przedstawicielom organów nadzoru w innych państwach członkowskich, w których zagraniczne firmy inwestycyjne prowadzące działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uzyskały zezwolenie, przysługuje – w związku z wykonywaniem uprawnień w zakresie kontroli, o której mowa w ust. 1, w stosunku do oddziałów i przedstawicielstw zagranicznych firm inwestycyjnych – prawo dostępu do informacji stanowiących tajemnicę zawodową, będących w posiadaniu tych podmiotów i osób fizycznych w nich zatrudnionych lub pozostających z nimi w stosunku zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze.
7. Do przeprowadzenia kontroli dotyczącej funkcjonowania systemów informatycznych kontrolowanego lub jego sprawozdań finansowych, ksiąg rachunkowych lub innych dokumentów i informacji finansowych Przewodniczący Komisji może upoważnić również osobę niebędącą pracownikiem urzędu Komisji, dysponującą niezbędną wiedzą w tym zakresie.
8. (uchylony).

Art. 27.

1. Przedmiotem kontroli jest zgodność działalności lub sytuacji finansowej kontrolowanego, w zakresie objętym nadzorem Komisji, odpowiednio z przepisami prawa, regulaminami, warunkami określonymi w zezwoleniach, zasadami uczciwego obrotu lub interesem zleceniodawców.
2. Zakres kontroli obejmuje całość lub część określonych zagadnień dotyczących działalności lub sytuacji finansowej kontrolowanego.
3. Czynności podejmowane przez kontrolerów w toku kontroli (czynności kontrolne) mają na celu ustalenie stanu faktycznego oraz rzetelne jego udokumentowanie, pozwalające na ocenę prawidłowości działania kontrolowanego, a w razie stwierdzenia nieprawidłowości – ustalenie ich zakresu i przyczyn oraz osób odpowiedzialnych za ich powstanie.
4. Czynności kontrolne powinny być wykonywane w sposób niezakłócający w istotnym stopniu działalności gospodarczej prowadzonej przez kontrolowanego, w szczególności terminowego wykonania jego zobowiązań wobec osób trzecich.

Art. 27a.

1. Kontrolę zarządza dyrektor lub zastępca dyrektora komórki organizacyjnej urzędu Komisji, do zadań której należy przeprowadzanie kontroli.
2. Zarządzający kontrolę, o którym mowa w ust. 1, w przypadkach uzasadnionych charakterem kontroli, może, nie wcześniej niż na 3 dni przed planowanym rozpoczęciem kontroli, pisemnie powiadomić o tym kontrolowanego, wskazując przedmiot i zakres kontroli, celem umożliwienia kontrolowanemu sprawnego zgromadzenia lub przygotowania dokumentów i zebrania innych danych i informacji niezbędnych do przeprowadzenia kontroli, w tym zapewnienia obecności, w trakcie przeprowadzania kontroli, osób upoważnionych do reprezentowania kontrolowanego.

Art. 28.

1. Upoważnienia do przeprowadzenia kontroli udziela Przewodniczący Komisji w formie pisemnej, wskazując w nim:
 - 1) podstawę prawną do przeprowadzenia kontroli;
 - 2) oznaczenie organu kontroli;
 - 3) datę i miejsce wystawienia;
 - 4) imiona, nazwiska oraz stanowiska służbowe kontrolerów będących pracownikami urzędu Komisji;
 - 5) numery legitymacji służbowych kontrolerów będących pracownikami urzędu Komisji;
 - 6) firmę (nazwę) kontrolowanego;
 - 7) miejsce przeprowadzenia kontroli;
 - 8) przedmiot oraz zakres kontroli;
 - 9) datę rozpoczęcia kontroli oraz przewidywany czas trwania kontroli;
 - 10) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego.
- 1a. W przypadku przeprowadzania kontroli przez osoby, o których mowa w art. 26 ust. 7, w upoważnieniu, o którym mowa w ust. 1, wskazuje się także imię i nazwisko tej osoby oraz numer dokumentu potwierdzającego jej tożsamość.

2. W przypadku konieczności wydłużenia czasu trwania kontroli, zmiany jej przedmiotu lub zakresu albo miejsca jej przeprowadzenia niezwłocznie pisemnie informuje się o tym kontrolowanego.
3. Zmiany, o których mowa w ust. 2, wymagają odpowiedniej zmiany upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, z wyjątkiem zmiany miejsca przeprowadzenia kontroli w przypadku, o którym mowa w art. 32 ust. 3.
4. Zmiana osób upoważnionych do wykonania kontroli wymaga każdorazowo wydania odrębnego upoważnienia.

Art. 29.

1. Czas trwania kontroli nie może być dłuższy niż 6 miesięcy.
2. Przed rozpoczęciem kontroli, nie później jednak niż w dacie, o której mowa w art. 28 ust. 1 pkt 9, upoważnienie do przeprowadzenia kontroli doręcza się kontrolowanemu.
3. Kontrola rozpoczyna się od dnia, w którym nastąpiło doręczenie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, zgodnie z art. 30 ust. 1, nie wcześniej jednak niż w dacie, o której mowa w art. 28 ust. 1 pkt 9.
4. Za dzień zakończenia kontroli uważa się dzień, w którym dokonana została ostatnia czynność kontrolna, poprzedzająca sporządzenie protokołu kontroli. O zakończeniu kontroli niezwłocznie pisemnie informuje się kontrolowanego.

Art. 30.

1. Kontrolę przeprowadza zespół kontrolujący, składający się z co najmniej dwóch kontrolerów, po okazaniu kontrolowanemu lub osobie przez niego upoważnionej legitymacji służbowej lub dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli. Obowiązek okazania legitymacji służbowej nie dotyczy osób, o których mowa w art. 26 ust. 7.
2. W przypadku nieobecności kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej czynności kontrolne mogą być wszczęte po okazaniu legitymacji służbowej pracownikowi kontrolowanego, który może być uznany za osobę, o której mowa w art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny lub przywołanemu świadkowi, którym powinien być funkcjonariusz publiczny, niebędący jednak pracownikiem organu przeprowadzającego kontrolę. W takim przypadku upoważnienie doręcza się niezwłocznie kontrolowanemu, nie później jednak niż trzeciego dnia od wszczęcia kontroli.
3. Po doręczeniu upoważnienia, a przed podjęciem pierwszej czynności kontrolnej, kontroler ma również obowiązek poinformować osobę, o której mowa w ust. 1, o prawach i obowiązkach kontrolowanego oraz pouczyć o skutkach prawnych utrudniania lub uniemożliwiania przeprowadzenia czynności kontrolnych, a także o odpowiedzialności za złożenie nieprawdziwych wyjaśnień lub zatajenie prawdy. Składający wyjaśnienia może odmówić odpowiedzi na pytania, gdy odpowiedź mogłaby narazić jego lub jego bliskich, o których mowa w art. 83 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, na odpowiedzialność karną lub bezpośrednią szkodę majątkową.
4. O dokonaniu pouczenia, o którym mowa w ust. 3, umieszcza się wzmiankę na upoważnieniu. Kontrolowany lub osoba przez niego upoważniona potwierdza własnoręcznym podpisem odebranie pouczenia.

5. W przypadku odmowy potwierdzenia odebrania pouczenia, o którym mowa w ust. 4, wzmiankę o tym umieszcza się na upoważnieniu, z podaniem przyczyn odmowy.

Art. 31.

1. Kontroler podlega wyłączeniu od udziału w kontroli, jeżeli ustalenia kontroli mogłyby oddziaływać na jego prawa lub obowiązki albo prawa lub obowiązki jego małżonka lub osoby pozostającej z nim faktycznie we wspólnym pożyciu, krewnych i powinowatych do drugiego stopnia bądź osób związanych z nim z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli.
2. Powody wyłączenia kontrolera od udziału w kontroli trwają mimo ustania małżeństwa, wspólnego pożycia, przysposobienia, opieki lub kurateli.
3. Kontroler może być wyłączony od udziału w kontroli również w razie stwierdzenia innych przyczyn, które mogłyby wywołać wątpliwości co do jego bezstronności.
4. Jeżeli okoliczności, o których mowa w ust. 1 i 3, ujawnią się w toku kontroli, kontroler powstrzymuje się od dalszych czynności i zawiadamia o tym niezwłocznie Przewodniczącą Komisji. W takim przypadku, do czasu zarządzenia, o którym mowa w ust. 5, kontroler wyłączony od udziału w kontroli może podejmować jedynie czynności niecierpiące zwłoki, ze względu na interes publiczny lub ważny interes kontrolowanego.
5. Wyłączenie od udziału w kontroli zarządza Przewodnicząca Komisji z urzędu albo na wniosek kontrolowanego lub na wniosek kontrolera.
6. Przewodnicząca Komisji, zarządzając wyłączenie kontrolera, uzupełnia skład osobowy zespołu kontrolującego.
7. Z ważnych przyczyn Przewodnicząca Komisji może zmienić skład osobowy zespołu kontrolującego także w przypadkach innych niż określone w ust. 1 i 3. Przepis ust. 6 stosuje się odpowiednio.

Art. 32.

1. Kontrola jest przeprowadzana w miejscu prowadzenia działalności przez kontrolowanego, w szczególności w lokalu jego centrali, oddziału lub przedstawicielstwa, o którym mowa w art. 116 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, w dniach i godzinach pracy kontrolowanego.
2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach zagrożenia bezpieczeństwa obrotu czynności kontrolne niecierpiące zwłoki mogą być podejmowane w dniach wolnych od pracy lub poza godzinami pracy kontrolowanego, po uprzednim poinformowaniu osoby uprawnionej do reprezentowania kontrolowanego.
3. Poszczególne czynności kontrolne mogą być podejmowane również poza miejscem określonym w ust. 1, w szczególności w lokalu urzędu Komisji, jeżeli jest to uzasadnione charakterem tych czynności oraz może przyczynić się to do szybszego i skuteczniejszego przeprowadzenia kontroli.
4. Kontroler ma prawo wstępu do miejsc i pomieszczeń, o których mowa w ust. 1, oraz wglądu do ksiąg, dokumentów lub innych nośników informacji.
5. Na żądanie kontrolera, osoby wchodzące w skład statutowych organów kontrolowanego lub osoby pozostające z kontrolowanym w stosunku pracy, zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze są obowiązane do niezwłocznego sporządzenia i przekazania, na koszt kontrolowanego, kopii doku-

- mentów lub innych nośników informacji oraz udzielenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień, w terminie określonym w żądaniu.
6. Kontrolowany zapewnia kontrolerowi warunki do sprawnego przeprowadzenia kontroli, w szczególności niezwłocznie przedstawia do kontroli żądane księgi, dokumenty lub inne nośniki informacji oraz terminowo udziela wyjaśnień. Kontrolowany w miarę możliwości udostępnia kontrolerom posiadane urządzenia techniczne służące usprawnieniu wykonywania czynności kontrolnych oraz, z zastrzeżeniem art. 35, oddzielne pomieszczenie z odpowiednim wyposażeniem.
 - 6a. Kopie dokumentów i innych nośników informacji, podlegających badaniu w trakcie przeprowadzania kontroli, kontrolerzy mogą sporządzać samodzielnie, zgodnie z ust. 6 zdanie drugie.
 - 6b. Kontrolerzy mogą żądać od kontrolowanego sporządzenia zestawień określonych danych i informacji na podstawie tych dokumentów i nośników, wyznaczając odpowiedni termin do ich przekazania.
 - 6c. Z przekazania kontrolerowi materiałów, o których mowa w ust. 5 i ust. 6b, oraz pobrania materiałów, o których mowa w ust. 6a, sporządza się protokół w dwóch egzemplarzach, z których jeden otrzymuje kontrolowany. Kontroler oraz osoba przekazująca materiały podpisują protokół oraz parafują każdą jego stronę.
 - 6d. W przypadku odmowy podpisania protokołu, o którym mowa w ust. 6c, wzmiankę o tym umieszcza się w protokole, z podaniem przyczyn odmowy.
 7. W zakresie wynikającym z przedmiotu kontroli kontroler jest uprawniony do swobodnego poruszania się po miejscach i pomieszczeniach, o których mowa w ust. 1, bez obowiązku uzyskania przepustki, oraz nie podlega rewizji osobistej.
 8. Przeprowadzenie kontroli nie powinno, w miarę możliwości, zakłócać wykonywania zadań kontrolowanego.

Art. 33.

1. W toku kontroli Przewodniczący Komisji może zarządzić zajęcie dokumentu lub innego nośnika informacji niezbędnego dla dalszego postępowania.
2. Osobę, w której dyspozycji pozostaje dokument lub inny nośnik informacji podlegający zajęciu, wzywa się do jego dobrowolnego wydania, a w razie odmowy można przeprowadzić jego odebranie w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.
3. Wydane lub odebrane nośniki informacji, po sporządzeniu ich spisu i opisu oraz protokołu zajęcia, kontrolerzy zabezpieczają przed zniszczeniem lub zniekształceniem.
4. Protokół zajęcia nośników informacji powinien zawierać oznaczenie sprawy, w której dokonano tego zajęcia, oznaczenie czasu rozpoczęcia i zakończenia czynności oraz listę zajętych nośników z ich opisem. Protokół podpisuje kontroler, który dokonał zajęcia, oraz osoba upoważniona do reprezentowania kontrolowanego. W przypadku odmowy podpisania protokołu przez osobę upoważnioną do reprezentowania kontrolowanego należy sporządzić odpowiednią wzmiankę.
5. Na postanowienie o zajęciu dokumentów lub innych nośników informacji zażalenie przysługuje osobom, których prawa zostały naruszone w wyniku zajęcia. Zażalenie rozpoznaje Komisja w terminie 7 dni. Wniesienie zażalenia nie wstrzymuje wykonania zajęcia.
6. Nośniki informacji zbędne dla dalszego postępowania niezwłocznie zwraca się uprawnionemu.

Art. 34.

Ustaleń kontroli dokonuje się na podstawie zebranych w toku kontroli:

- 1) dokumentów;
- 2) wyjaśnień udzielonych przez osoby, o których mowa w art. 32 ust. 5;
- 3) danych i informacji zamieszczonych w systemach informatycznych kontrolowanego;
- 4) oświadczeń osób trzecich;
- 5) innych materiałów, które mogą przyczynić się do ustalenia stanu faktycznego w zakresie objętym kontrolą.

Art. 34a.

1. Informacje pisemne, sporządzane przez kontrolowanego na potrzeby przeprowadzanej kontroli, powinny być podpisane przez osoby upoważnione do ich sporządzenia. W przypadku odmowy ich podpisania kontroler sporządza stosowną adnotację na protokole przekazania materiałów.
2. Zgodność z oryginałem kopii dokumentów potwierdza osoba uprawniona do reprezentowania kontrolowanego lub pozostająca z kontrolowanym w stosunku pracy.
3. Potwierdzenie, o którym mowa w ust. 2, zawiera klauzulę „za zgodność z oryginałem” i podpis osoby dokonującej potwierdzenia. Zgodność z oryginałem kopii danych umieszczonych w systemach informatycznych lub kopie danych utrwalonych na nośnikach informacji innych niż dokumenty potwierdza się na piśmie, ze wskazaniem zawartości nośnika oraz jego rodzaju.

Art. 34b.

1. Z odebrania ustnych wyjaśnień sporządza się protokół w dwóch egzemplarzach, z których jeden otrzymuje kontrolowany. Kontroler oraz osoba składająca ustne wyjaśnienia podpisują protokół oraz parafują każdą jego stronę.
2. W przypadku odmowy podpisania protokołu przez osobę składającą ustne wyjaśnienia, wzmiankę o tym umieszcza się w protokole, z podaniem przyczyn odmowy.
3. Wyjaśnienia udzielane ustnie przez osoby, o których mowa w art. 32 ust. 5, mogą być utrwalane przy wykorzystaniu urządzenia rejestrującego, po uprzednim poinformowaniu osoby składającej wyjaśnienia. W czynnościach ma prawo uczestniczyć osoba upoważniona do reprezentowania kontrolowanego. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się.

Art. 35.

1. Materiały zebrane w toku kontroli mogą być zabezpieczane przed utratą lub zniekształceniem przez przechowywanie ich w lokalu kontrolowanego w pozostawionej do wyłącznej dyspozycji zespołu kontrolującego zamkniętej i opieczętowanej szafie lub sejfie, a gdy jest to uzasadnione ich ilością w oddzielnym, zamkniętym i opieczętowanym pomieszczeniu.
2. O zwolnieniu dokumentu lub innego nośnika informacji spod zabezpieczenia decyduje kontroler.
3. W przypadku zajęcia, o którym mowa w art. 33, przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio, z tym że zajęte dokumenty lub inne nośniki informacji mogą być

również zabrane z lokalu kontrolowanego, za pokwitowaniem. Kopię protokołu zajęcia otrzymuje osoba upoważniona do reprezentowania kontrolowanego.

Art. 35a.

1. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół. Protokół kontroli zawiera w szczególności:
 - 1) firmę (nazwę) i adres kontrolowanego;
 - 2) wskazanie jednostek organizacyjnych kontrolowanego, objętych kontrolą;
 - 3) imiona i nazwiska oraz stanowiska służbowe kontrolerów;
 - 4) numer i datę upoważnienia do przeprowadzenia kontroli oraz wzmiankę o jego zmianach;
 - 5) określenie przedmiotu i zakresu kontroli;
 - 6) datę rozpoczęcia i zakończenia kontroli;
 - 7) imiona i nazwiska oraz stanowiska służbowe osób składających oświadczenia oraz udzielających informacji i wyjaśnień w toku kontroli;
 - 8) wzmiankę o pouczeniu, o którym mowa w art. 30 ust. 4;
 - 9) opis dokonanych czynności kontrolnych oraz ustalenia dotyczące stanu faktycznego, ze wskazaniem dokumentów lub innych informacji i materiałów, na jakich ustalenia te zostały oparte, jak również opis stwierdzonych nieprawidłowości, ich zakresu i przyczyn;
 - 10) wykaz materiałów zgromadzonych w toku kontroli, z podaniem nazwy każdego z nich;
 - 11) miejsce i datę sporządzenia protokołu kontroli;
 - 12) wzmiankę o udzieleniu zaleceń w trybie art. 36 ust. 6.
2. Materiałami, o których mowa w ust. 1 pkt 10, są w szczególności:
 - 1) protokoły sporządzone w toku kontroli;
 - 2) pisemne oświadczenia i wyjaśnienia;
 - 3) zarządzenia Przewodniczącego Komisji wydane w toku kontroli.

Art. 36.

1. Wyniki kontroli zamieszcza się w protokole kontroli sporządzonym w dwóch egzemplarzach, z których jeden otrzymuje kontrolowany w terminie 30 dni od przekazania mu informacji, o której mowa w art. 29 ust. 4.
 2. Protokół kontroli podpisują kontroler oraz kontrolowany lub osoba upoważniona przez kontrolowanego. Przepis art. 33 ust. 4 zdanie trzecie stosuje się odpowiednio.
- 2a. Kontrolowany lub osoba przez niego upoważniona parafuje również każdą stronę protokołu, a następnie przekazuje podpisany protokół do Komisji, w terminie 14 dni od doręczenia protokołu, z zastrzeżeniem ust. 2b-2d.
- 2b. Kontrolowany lub osoba przez niego upoważniona może odmówić podpisania protokołu kontroli, wyjaśniając na piśmie przyczyny odmowy. Po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 2a, odmowę podpisania protokołu kontroli uważa się za dokonaną z upływem ostatniego dnia tego terminu, chyba że kontrolowany zgłosi zastrzeżenia do protokołu kontroli.
- 2c. Kontroler umieszcza na egzemplarzu protokołu kontroli, który otrzymuje Komisja, wzmiankę o odmowie jego podpisania, załączając wyjaśnienia, o których mowa w ust. 2b, jeżeli zostały złożone.

- 2d. Odmowa podpisania protokołu kontroli nie zwalnia kontrolowanego z wykonania zaleceń, o których mowa w art. 36 ust. 5 i 6, o czym zarządzający kontrolę pisemnie informuje kontrolowanego.
3. Kontrolowany ma prawo zgłoszenia umotywowanych zastrzeżeń do protokołu kontroli. Zastrzeżenia zgłasza się na piśmie do Przewodniczącego Komisji w terminie 14 dni od otrzymania protokołu kontroli.
4. W przypadku gdy Przewodniczący Komisji:
 - 1) uwzględnia zastrzeżenia kontrolowanego – dokonuje się zmiany protokołu w niezbędnym zakresie w formie pisemnego aneksu, który przekazuje się kontrolowanemu w terminie 30 dni od dnia otrzymania tych zastrzeżeń; przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio;
 - 2) nie uwzględnia zastrzeżeń kontrolowanego – przekazuje się kontrolowanemu pisemne stanowisko dotyczące tych zastrzeżeń, w terminie 30 dni od dnia ich otrzymania.
5. Wraz z aneksem lub stanowiskiem, o których mowa w ust. 4, albo po bezskutecznym upływie terminu do zgłoszenia zastrzeżeń, Przewodniczący Komisji może zgłosić zalecenia usunięcia przez kontrolowanego nieprawidłowości stwierdzonych na podstawie wyników kontroli, zwanych dalej „zaleceniami”, w terminie nie krótszym niż 14 dni od dnia otrzymania tych zaleceń, z zastrzeżeniem ust. 6.
6. W przypadkach niecierpiących zwłoki, gdy wymaga tego bezpieczeństwo obrotu lub interes inwestorów, Przewodniczący Komisji może zgłosić zalecenia nawet przed zakończeniem kontroli, wyznaczając kontrolowanemu termin do usunięcia nieprawidłowości krótszy niż 14 dni. O udzieleniu zaleceń w tym trybie zamieszcza się wzmiankę w protokole kontroli.
7. Bieg terminu do usunięcia przez kontrolowanego nieprawidłowości wskazanych w zaleceniach rozpoczyna się w dniu następującym po dniu otrzymania tych zaleceń.
8. Kontrolowany, niezwłocznie, nie później niż w dniu następnym po upływie terminu do usunięcia nieprawidłowości wskazanych w zaleceniach, przekazuje Komisji informację o sposobie ich uwzględnienia, wskazując szczegółowy sposób usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości.

Art. 37.

1. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się odpowiednio w toku postępowania likwidacyjnego lub upadłościowego w stosunku do podmiotu określonego w art. 5 pkt 1-6 i 8-15, a także w przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie przez ten podmiot działalności podlegającej nadzorowi Komisji – do czasu zaprzestania prowadzenia tej działalności.
2. (uchylony).

Art. 37a.

1. Upoważnieni pracownicy urzędu Komisji mogą przeprowadzić w domu maklerskim wizytę nadzorczą w zakresie badania i oceny nadzorczej przestrzegania przez dom maklerski przepisów dotyczących adekwatności kapitałowej.
2. Wizyta nadzorcza może być także przeprowadzona w przypadku postępowań dotyczących wydania przez Komisję zgód, o których mowa w art. 98a ust. 4 i 5 oraz art. 105-105d ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

3. Do wizyty nadzorczej stosuje się odpowiednio przepisy art. 27 ust. 4, art. 28, art. 29 ust. 2 i 3 oraz art. 30-32 i art. 34.
4. Czas trwania wizyty nadzorczej nie może być dłuższy niż 2 miesiące.
5. Za dzień zakończenia wizyty nadzorczej uważa się dzień, w którym dokonana została ostatnia czynność w siedzibie domu maklerskiego. O zakończeniu wizyty nadzorczej niezwłocznie pisemnie informuje się dom maklerski, w którym przeprowadzana była wizyta nadzorcza.

Art. 38.

1. W celu ustalenia, czy istnieją podstawy do złożenia zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa określonego w ustawach: o ofercie publicznej, ustawie o obrocie instrumentami finansowymi, ustawie o funduszach inwestycyjnych, ustawie o giełdach towarowych oraz innych ustawach - w zakresie dotyczącym czynów skierowanych przeciwko interesom uczestników rynku kapitałowego, pozostających w związku z działalnością podmiotów nadzorowanych, lub do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie naruszenia przepisów prawa w zakresie podlegającym nadzorowi Komisji, Przewodniczący Komisji może zarządzić przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego. Do postępowania wyjaśniającego nie stosuje się przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że przepisy niniejszego rozdziału stanowią inaczej.
2. Postępowanie wyjaśniające prowadzi pracownik urzędu Komisji pisemnie upoważniony przez Przewodniczącego Komisji. Czas trwania postępowania wyjaśniającego nie może być dłuższy niż 6 miesięcy. Do treści upoważnienia art. 28 ust. 1 stosuje się odpowiednio.
3. W postępowaniu wyjaśniającym nie przeprowadza się dowodu z opinii biegłego, przesłuchania osoby ani innych czynności wymagających spisania protokołu zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego, z wyjątkiem zajęcia przedmiotów, o których mowa w art. 33 ust. 1.
4. Do złożenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień oraz do wydania dokumentu lub innego nośnika informacji można wezwać każdego, kto dysponuje określoną wiedzą, dokumentem lub nośnikiem. Przepis art. 30 ust. 3 stosuje się odpowiednio.
- 4a. W toku postępowania wyjaśniającego do czynności podejmowanych wobec podmiotów, o których mowa w art. 5 pkt 1-15 i art. 26 ust. 1 pkt 2, lub wystawców instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi stosuje się odpowiednio art. 32 i art. 33.
5. W granicach koniecznych do sprawdzenia, czy zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa, o którym mowa w ust. 1, lub potrzeba wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie, o której mowa w art. 172 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, Przewodniczący Komisji może zażądać:
 - 1) od podmiotu świadczącego usługi telekomunikacyjne - udostępnienia informacji, stanowiących tajemnicę telekomunikacyjną w rozumieniu odrębnej ustawy, w zakresie wykazu połączeń telefonicznych lub innych przekazów informacji, dotyczących podmiotu dokonującego czynności faktycznych lub prawnych mających związek z wyjaśnianymi faktami, z uwzględnieniem danych abonenta pozwalających na jego identyfikację, czasu ich dokonania i innych informacji związanych z połączeniem lub przekazem, niestanowiących treści przekazu;

- 2) od Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej - udostępnienia określonych informacji stanowiących tajemnicę skarbową w rozumieniu odrębnej ustawy.

Przekazanie takich informacji przez te podmioty nie stanowi naruszenia obowiązku zachowania odpowiednio tajemnicy telekomunikacyjnej i tajemnicy skarbowej.

6. Po zakończeniu postępowania wyjaśniającego Przewodniczący Komisji składa zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa lub wszczyna postępowanie administracyjne albo zarządza zamknięcie postępowania wyjaśniającego.
7. Do zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa dołącza się akta postępowania wyjaśniającego z załącznikami.
8. Po zamknięciu postępowania wyjaśniającego zajęty dokument lub inny nośnik informacji zwraca się uprawnionemu. Akta postępowania wyjaśniającego przechowuje się przez okres 5 lat.
9. Zamknięcie postępowania wyjaśniającego nie stanowi przeszkody do ponownego jego przeprowadzenia o ten sam czyn, chyba że nastąpiło przedawnienie karalności przestępstwa.
10. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się odpowiednio w toku postępowania likwidacyjnego lub upadłościowego w stosunku do podmiotu określonego w art. 26 ust. 1, jak również w przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie przez ten podmiot działalności podlegającej nadzorowi Komisji – do czasu zaprzestania prowadzenia tej działalności.

Art. 38a.

Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.³⁾).

Art. 39.

1. W przypadku gdy z uzyskanych informacji, uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa określonego w art. 181-183 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, wynika, że transakcja, która została dokonana lub ma zostać dokonana, może mieć związek z popełnieniem tego przestępstwa, Przewodniczący Komisji lub jego zastępca może wystąpić do podmiotu nadzorowanego z pisemnym żądaniem dokonania blokady prowadzonego przez ten podmiot:

[1) rachunku papierów wartościowych,]

<1) rachunku papierów wartościowych lub rachunku zbiorczego,>

- 2) innego rachunku, na którym są zapisywane instrumenty finansowe niebędące papierami wartościowymi,
 - 3) rachunku pieniężnego
- na okres nie dłuższy niż 48 godzin od momentu wskazanego w żądaniu. Równocześnie z żądaniem Przewodniczący Komisji lub jego zastępca składa zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, załączając informacje i dokumenty dotyczące blokowanego rachunku.

Nowe brzmienie pkt 1 w ust. 1 w art. 39 wchodzi w życie z dn. 1.01.2012 r. (Dz. U. z 2011 r. Nr 234, poz. 1391).

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 180, poz. 1280, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 116, poz. 732, Nr 141, poz. 888, Nr 171, poz. 1056 i Nr 216, poz. 1367 oraz z 2009 r. Nr 3, poz. 11 i Nr 18, poz. 97.

2. Przez blokadę rachunku, o której mowa w ust. 1, rozumie się czasowe uniemożliwienie dysponowania i korzystania z całości lub części instrumentów finansowych lub środków pieniężnych zgromadzonych na rachunku, w tym również przez podmiot nadzorowany, z wyłączeniem dokonania rozliczeń w instrumentach finansowych lub środkach pieniężnych wynikających z transakcji zawartych i zobowiązań wynikających z nabytych instrumentów finansowych przed otrzymaniem żądania, o którym mowa w ust. 1.
3. Podmiot nadzorowany dokonuje blokady rachunku natychmiast po otrzymaniu pisemnego żądania, o którym mowa w ust. 1.
- 3a. Pisemne żądanie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać datę wystąpienia z żądaniem, zakres oraz termin dokonania blokady rachunku.
4. Dokonanie blokady rachunku w trybie określonym w ust. 1 i 3 wyłącza odpowiedzialność dyscyplinarną, cywilną, karną oraz inną określoną odrębnymi przepisami podmiotu nadzorowanego oraz osób działających w jego imieniu.

Art. 40.

1. W przypadku otrzymania zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa określonego w art. 181-183 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, prokurator może postanowić o dokonaniu blokady rachunku na czas oznaczony, nie dłuższy jednak niż 3 miesiące od otrzymania tego zawiadomienia.
2. W postanowieniu, o którym mowa w ust. 1, wskazuje się organ wydający postanowienie, datę jego wydania, zakres, sposób i termin blokady rachunku, uzasadnienie oraz pouczenie o prawie do złożenia zażalenia do sądu właściwego do rozpoznania sprawy.
3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach ogłoszenie postanowienia, o którym mowa w ust. 1, może być odroczone na czas oznaczony, niezbędny ze względu na dobro sprawy. O wydaniu postanowienia zawiadamia się wówczas niezwłocznie podmiot nadzorowany.
4. Blokada rachunku upada, jeżeli przed upływem 3 miesięcy od otrzymania zawiadomienia o przestępstwie nie zostanie wydane postanowienie o zabezpieczeniu majątkowym.
5. W zakresie nieuregulowanym w przepisach niniejszego rozdziału do blokowania rachunku stosuje się przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.⁴⁾).

Art. 41.

W przypadku gdy rachunek został zablokowany z naruszeniem prawa, odpowiedzialność za szkodę wynikłą z dokonania blokady ponosi Skarb Państwa na zasadach określonych w ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.⁵⁾).

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 50, poz. 580, Nr 62, poz. 717, Nr 73, poz. 852 i Nr 93, poz. 1027, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071 i Nr 106, poz. 1149, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, z 2003 r. Nr 17, poz. 155, Nr 111, poz. 1061 i Nr 130, poz. 1188, z 2004 r. Nr 51, poz. 514, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889, Nr 240, poz. 2405 i Nr 264, poz. 2641 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 70, Nr 48, poz. 461, Nr 77, poz. 680, Nr 96, poz. 821, Nr 141, poz. 1181, Nr 143, poz. 1203, Nr 163, poz. 1363, Nr 169, poz. 1416 i Nr 178, poz. 1479.

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1971 r. Nr 27, poz. 252, z 1976 r. Nr 19, poz. 122, z 1982 r. Nr 11, poz. 81, Nr 19, poz. 147 i Nr 30, poz. 210, z 1984 r. Nr 45, poz. 242, z 1985 r. Nr 22, poz. 99, z 1989 r. Nr 3, poz. 11 i Nr 33, poz. 175, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, Nr 55, poz. 321 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 107, poz. 464 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 17, poz. 78,

Art. 42.

1. Pisemne żądanie dokonania blokady rachunku może być przekazane firmie inwestycyjnej również w przypadku otrzymania od niej przez Komisję informacji, o których mowa w art. 40 i 161 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.
2. Przepisy art. 39 i 40 stosuje się odpowiednio.

Art. 43.

Na żądanie posiadacza rachunku podmiot nadzorowany może poinformować go o dokonaniu blokady rachunku, wskazując organ, który zażądał dokonania blokady, z wyjątkiem przypadku wydania przez prokuratora postanowienia o blokadzie rachunku, którego ogłoszenie zostało odroczone na czas oznaczony.

Art. 44.

Przepisy art. 40 i 41 stosuje się odpowiednio w toku wszczętego postępowania karnego o przestępstwa określone w art. 181-183 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, gdy otrzymane przez prokuratora zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa pochodzi z innego źródła.

Rozdział 5

Przepisy karne

Art. 45.

Kto, działając w imieniu lub interesie podmiotu nadzorowanego, nie dopełnia obowiązku dokonania blokady rachunku, podlega grzywnie do 1 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie.

Art. 46.

1. Kto udaremnia lub utrudnia przeprowadzanie czynności w postępowaniu kontrolnym, administracyjnym lub wyjaśniającym, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo karze grzywny.
2. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu określonego w ust. 1, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

Art. 47.

Orzekanie w sprawach określonych w art. 46 następuje w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.

z 1994 r. Nr 27, poz. 96, Nr 105, poz. 509 i Nr 85, poz. 388, z 1995 r. Nr 83, poz. 417 i Nr 141, poz. 692, z 1996 r. Nr 114, poz. 542, Nr 139, poz. 646 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 115, poz. 741 i Nr 117, poz. 751, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 758, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 271, Nr 74, poz. 855 i 857, Nr 88, poz. 983 i Nr 114, poz. 1191, z 2001 r. Nr 11, poz. 91, Nr 71, poz. 733, Nr 130, poz. 1450 i Nr 145, poz. 1638, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 141, poz. 1176, z 2003 r. Nr 49, poz. 408, Nr 60, poz. 535, Nr 64, poz. 592 i Nr 124, poz. 1151, z 2004 r. Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 162, poz. 1692, Nr 172, poz. 1804 i Nr 281, poz. 2783 oraz z 2005 r. Nr 48, poz. 462, Nr 157, poz. 1316 i Nr 172, poz. 1438.

Rozdział 6

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 48.

W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 65, z późn. zm.⁶⁾) w art. 34a w ust. 5 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

- „8) Przewodniczącemu Komisji Papierów Wartościowych i Giełd, w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego na podstawie ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. Nr 183, poz. 1537).”.

Art. 49.

W ustawie z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. Nr 50, poz. 580, z późn. zm.⁷⁾) w art. 6 w ust. 1 po pkt 7a dodaje się pkt 7b w brzmieniu:

- „7b) Komisji Papierów Wartościowych i Giełd lub upoważnionemu przez nią przedstawicielowi, w związku z wykonywaniem czynności w ramach nadzoru sprawowanego przez Komisję Papierów Wartościowych i Giełd na podstawie odrębnych ustaw;”.

Art. 50.

W ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz.U. z 2005 r. Nr 121, poz. 1019) wprowadza się następujące zmiany:

1) uchyla się art. 19;

2) w art. 20 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do sposobu działania oraz zadań Komisji stosuje się przepisy ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. Nr 183, poz. 1537).”;

3) uchyla się art. 21;

4) w art. 26:

a) uchyla się ust. 3,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

- „4. Przeznaczenie i rozdysponowanie wpływów z opłat, o których mowa w ust. 1 i 2, oraz ustalenie wysokości, naliczanie i uiszczanie tych opłat następuje na zasadach, w trybie i na warunkach określonych w art. 17 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym.”;

5) w art. 53:

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 91, poz. 868, Nr 171, poz. 1800 i Nr 173, poz. 1808 oraz z 2005 r. Nr 124, poz. 1042 i Nr 132, poz. 1110.

⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 56, poz. 579, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 197, poz. 1661 oraz z 2003 r. Nr 137, poz. 1302.

a) w ust. 1:

- uchyla się pkt 1,

- pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) osoby pozostające z podmiotami, o których mowa w pkt 2a i 3, w stosunku pracy, zlecenia lub w innym stosunku prawnym o podobnym charakterze.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej istnieje również po ustaniu stosunków prawnych, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4.”.

Art. 51.

W ustawie z dnia 6 lipca 2001 r. o gromadzeniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji kryminalnych oraz o Krajowym Systemie Informatycznym (Dz. U. Nr 110, poz. 1189, z późn. zm.⁸⁾) w art. 19 po pkt 13 dodaje się pkt 13a w brzmieniu:

„13a) Komisja Papierów Wartościowych i Giełd lub upoważniony przez nią przedstawiciel;”.

Art. 52.

W ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. Nr 146, poz. 1546 oraz z 2005 r. Nr 83, poz. 719) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 18 w ust. 2:

a) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) zasady i zakres zawierania umów z depozytariuszem funduszu;”,

b) pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) częstotliwość dokonywania wyceny aktywów funduszu inwestycyjnego, ustalania wartości aktywów netto funduszu inwestycyjnego oraz wartości aktywów netto przypadających na jednostkę uczestnictwa albo certyfikat inwestycyjny;”,

c) po pkt 15 dodaje się pkt 15a i 15b w brzmieniu:

„15a) metody i zasady dokonywania wyceny aktywów – w przypadku funduszu inwestycyjnego zamkniętego;

15b) wskazanie, że metody i zasady dokonywania wyceny aktywów funduszu opisane w prospekcie informacyjnym są zgodne z przepisami dotyczącymi rachunkowości funduszy inwestycyjnych – w przypadku funduszu inwestycyjnego otwartego oraz specjalistycznego funduszu inwestycyjnego otwartego;”;

2) w art. 22:

a) uchyla się pkt 3 i 4,

b) dodaje się pkt 12 w brzmieniu:

„12) oświadczenie podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych o zgodności metod i zasad wyceny aktywów funduszu opisanych w statucie z przepisami dotyczącymi rachunkowości funduszy inwestycyjnych, a także o zgodności i kompletności tych zasad z przy-

⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 81, poz. 731 i Nr 89, poz. 804, z 2003 r. Nr 124, poz. 1153, Nr 128, poz. 1175, Nr 137, poz. 1302 i Nr 142, poz. 1380 oraz z 2004 r. Nr 179, poz. 1842.

jętą przez fundusz polityką inwestycyjną – w przypadku funduszu inwestycyjnego zamkniętego.”;

3) w art. 23 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Udzielając zezwolenia na utworzenie funduszu inwestycyjnego, Komisja zatwierdza statut funduszu.”;

4) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Art. 24. 1. Zezwolenia Komisji wymaga zmiana statutu funduszu inwestycyjnego otwartego oraz specjalistycznego funduszu inwestycyjnego otwartego, który przy dokonywaniu lokat funduszu nie stosuje zasad i ograniczeń inwestycyjnych określonych dla funduszu inwestycyjnego zamkniętego, w zakresie:

- 1) o którym mowa w art. 18 ust. 2 pkt 14;
- 2) wskazania rynku zorganizowanego, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 1 lub art. 94 ust. 1 pkt 1;
- 3) wskazania lokat, o których mowa w art. 93 ust. 1 pkt 2;
- 4) wskazania podmiotów, o których mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 lit. d;
- 5) dotyczącym możliwości zwiększenia limitu inwestycyjnego w przypadku, o którym mowa w art. 96 ust. 3 oraz w art. 98 ust. 2 i 4;
- 6) możliwości odstąpienia od stosowania ograniczeń, o których mowa w art. 100 ust. 1 i 2, oraz wskazania emitenta, poręczyciela lub gwaranta, w przypadku, o którym mowa w art. 100 ust. 3.

2. Zezwolenia Komisji wymaga zmiana statutu specjalistycznego funduszu inwestycyjnego otwartego, który przy dokonywaniu lokat funduszu stosuje zasady i ograniczenia inwestycyjne określone dla funduszu inwestycyjnego zamkniętego, oraz funduszu inwestycyjnego zamkniętego w zakresie, o którym mowa:

- 1) w art. 18 ust. 2 pkt 14;
- 2) w art. 139 ust. 3;
- 3) w art. 198 ust. 2.

3. Komisja wydaje zezwolenie w terminie 2 miesięcy od dnia złożenia wniosku.

4. Komisja odmawia zezwolenia, jeżeli zmiana statutu jest sprzeczna z prawem lub interesem uczestników funduszu inwestycyjnego.

5. O zmianie statutu funduszu inwestycyjnego towarzystwo ogłasza w sposób określony w statucie.

6. Zmiana statutu funduszu inwestycyjnego w zakresie, o którym mowa w ust. 1 lub 2, wchodzi w życie w terminie 3 miesięcy od dnia dokonania ogłoszenia o zmianie statutu lub od dnia ostatniego ogłoszenia, jeżeli statut przewiduje więcej niż jedno ogłoszenie.

7. Komisja może zezwolić na skrócenie terminu określonego w ust. 6, jeżeli nie naruszy to interesu uczestników funduszu inwestycyjnego.

8. Zmiana statutu funduszu inwestycyjnego, która nie wymaga zezwolenia Komisji, wchodzi w życie:

- 1) w terminie 3 miesięcy od dnia dokonania ogłoszenia o zmianie statutu – w przypadku zmiany statutu w zakresie, o którym mowa w art. 18 ust. 2 pkt 10 i 11;
 - 2) z dniem ogłoszenia – w pozostałych przypadkach.
9. Fundusz inwestycyjny zawiadamia Komisję o dokonaniu ogłoszeń i ich terminach oraz składa wnioski do sądu rejestrowego o wpisanie do rejestru zmiany statutu, dołączając do wniosku jego jednolity tekst wraz z informacją o dokonaniu ogłoszeń i o terminach ich dokonania.”;
- 5) uchyla się art. 25;
- 6) w art. 32 ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Bank krajowy załącza do wniosku dokumenty, o których mowa w ust. 4 pkt 4, 7, 9 i 10, oraz oświadczenie, że dokumenty, o których mowa w ust. 4 pkt 5 i 6, są zgodne ze statutem funduszu inwestycyjnego, ustawą, a także należyte uwzględniają interes uczestników funduszu inwestycyjnego lub funduszu zagranicznego, funduszu inwestycyjnego otwartego z siedzibą w państwach EEA oraz funduszu inwestycyjnego otwartego z siedzibą w państwach należących do OECD innych niż państwo członkowskie lub państwo należące do EEA.”;
- 7) po art. 32 dodaje się art. 32a w brzmieniu:
- „Art. 32a. Podmioty, o których mowa w art. 32 ust. 1 i 2, są obowiązane prowadzić działalność w zakresie pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa funduszu inwestycyjnego, tytułów uczestnictwa funduszy zagranicznych, funduszy inwestycyjnych otwartych z siedzibą w państwach EEA oraz funduszy inwestycyjnych otwartych z siedzibą w państwach należących do OECD innych niż państwo członkowskie lub państwo należące do EEA, ze szczególnym uwzględnieniem interesu uczestników tych funduszy.”;
- 8) art. 42-44 otrzymują brzmienie:
- „Art. 42. 1. Zarząd towarzystwa składa się z co najmniej dwóch członków.
2. Członkiem zarządu towarzystwa może być osoba, która spełnia łącznie następujące warunki:
- 1) posiada pełną zdolność do czynności prawnych;
 - 2) nie była karana za umyślne przestępstwo lub przestępstwo skarbowe;
 - 3) posiada dobrą opinię w związku ze sprawowanymi funkcjami.
3. Co najmniej dwóch członków zarządu, w tym prezes zarządu, oprócz wymogów, o których mowa w ust. 2, musi spełniać następujące warunki:
- 1) posiada wyższe wykształcenie lub prawo wykonywania zawodu doradcy inwestycyjnego, o którym mowa w art. 126 ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;
 - 2) legitymować się stażem pracy nie krótszym niż 3 lata na kierowniczym lub samodzielny stanowisku w instytucjach finansowych lub pełnieniem przez ten okres funkcji w organach tych instytucji.
- ”

4. Przez instytucję finansową rozumie się bank krajowy, bank zagraniczny, instytucję kredytową, firmę inwestycyjną, spółkę prowadzącą giełdę lub rynek pozagiełdowy w zakresie obrotu papierami wartościowymi, spółkę zarządzającą, podmiot prowadzący działalność ubezpieczeniową, podmiot zarządzający powierzonymi aktywami, towarzystwo, powszechne towarzystwo emerytalne, pracownicze towarzystwo emerytalne, fundusz zagraniczny, Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółkę Akcyjną, Krajową Izbę Rozliczeniową Spółkę Akcyjną.

Art. 43. O powołaniu nowego członka zarządu oraz o zmianach w składzie zarządu przewodniczący rady nadzorczej towarzystwa lub inna osoba wskazana w uchwale rady nadzorczej niezwłocznie powiadamia Komisję, dołączając do powiadomienia dane osobowe tej osoby wraz z opisem jej kwalifikacji i doświadczeń zawodowych oraz informację z Krajowego Rejestru Karnego.

Art. 44. 1. Członkiem rady nadzorczej towarzystwa może być osoba, która spełnia warunki, o których mowa w art. 42 ust. 2.

2. Co najmniej połowa członków rady nadzorczej towarzystwa powinna posiadać wyższe wykształcenie lub prawo wykonywania zawodu doradcy inwestycyjnego, o którym mowa w art. 126 ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

3. O powołaniu nowego członka rady nadzorczej towarzystwo niezwłocznie powiadamia Komisję, dołączając do powiadomienia dane osobowe tej osoby wraz z opisem jej kwalifikacji i doświadczeń zawodowych oraz informację z Krajowego Rejestru Karnego.”;

9) w art. 45:

a) w ust. 2 uchyla się pkt 3 i 4,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Towarzystwo bez zezwolenia Komisji może rozszerzyć przedmiot działalności o:

1) pośrednictwo w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych utworzonych przez inne towarzystwa lub tytułów uczestnictwa funduszy zagranicznych;

2) pełnienie funkcji przedstawiciela funduszy zagranicznych, o którym mowa w art. 253 ust. 2 pkt 6;”;

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. O rozszerzeniu przedmiotu działalności, o którym mowa w ust. 2a, towarzystwo niezwłocznie informuje Komisję.”;

d) uchyla się ust. 7;

10) w art. 48 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Towarzystwo powinno przygotować oraz stosować procedury przeciwdziałania wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł.”;

11) w art. 58 w ust. 1:

a) uchyla się pkt 17,

b) dodaje się pkt 19 w brzmieniu:

„19) oświadczenie podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych o zgodności metod i zasad wyceny aktywów funduszu opisanych w statucie z przepisami dotyczącymi rachunkowości funduszy inwestycyjnych, a także o zgodności i kompletności tych zasad z przyjętą przez fundusz polityką inwestycyjną – w przypadku funduszu inwestycyjnego zamkniętego.”;

12) w art. 61:

a) w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) z analizy wniosku i załączonych do niego dokumentów wynika, że wnioskodawca lub osoby, o których mowa w art. 58 ust. 1 pkt 4-7, mogą wykonywać działalność z naruszeniem zasad uczciwego obrotu lub w sposób nienależycie zabezpieczający interesy uczestników funduszu, lub osoby wchodzące w skład zarządu towarzystwa nie spełniają wymogów, o których mowa w art. 44 ust. 2;”;

b) uchyla się ust. 7,

c) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Udzielając zezwolenia na utworzenie funduszu inwestycyjnego, Komisja zatwierdza statut funduszu.”;

13) art. 63 otrzymuje brzmienie:

„Art. 63. Towarzystwo niezwłocznie zawiadamia Komisję o każdej zmianie danych zawartych we wniosku i dokumentach, o których mowa w art. 22 i 58.”;

14) art. 107 otrzymuje brzmienie:

„Art. 107. 1. Fundusz inwestycyjny otwarty nie może:

- 1) zobowiązywać się do przeniesienia praw, które w chwili zawarcia umowy jeszcze nie zostały przez fundusz nabyte, chyba że ma roszczenie o nabycie takich praw;
- 2) dokonywać krótkiej sprzedaży;
- 3) udzielać pożyczek, poręczeń i gwarancji, z zastrzeżeniem art. 102;
- 4) nabywać papierów wartościowych lub zbywalnych praw majątkowych, reprezentujących prawa do metali szlachetnych.

2. Fundusz inwestycyjny otwarty nie może:

- 1) lokować aktywów funduszu w papiery wartościowe i wierzytelności towarzystwa zarządzającego tym funduszem, jego akcjonariuszy oraz podmiotów będących podmiotami dominującymi lub zależnymi w stosunku do tego towarzystwa lub jego akcjonariuszy;
- 2) zawierać umów, których przedmiotem są papiery wartościowe i wierzytelności pieniężne, o terminie wymagalności nie dłuższym niż rok, z:
 - a) członkami organów towarzystwa,
 - b) osobami zatrudnionymi w towarzystwie,
 - c) osobami wyznaczonymi przez depozytariusza do wykonywania obowiązków określonych w umowie o prowadzenie rejestru aktywów funduszu,
 - d) osobami pozostającymi z osobami wymienionymi w lit. a-c w związku małżeńskim,

- e) osobami, z którymi osoby wymienione w lit. a-c łączy stosunek pokrewieństwa lub powinowactwa do drugiego stopnia włącznie;
- 3) zawierać umów, których przedmiotem są papiery wartościowe i prawa majątkowe, z:
- a) towarzystwem,
 - b) depozytariuszem,
 - c) podmiotami dominującymi lub zależnymi w stosunku do towarzystwa lub depozytariusza,
 - d) akcjonariuszami towarzystwa,
 - e) akcjonariuszami lub współnikami podmiotów dominujących lub zależnych w stosunku do towarzystwa lub depozytariusza.
3. Ograniczeń, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 3, nie stosuje się do papierów wartościowych emitowanych przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski.
4. Ograniczeń, o których mowa w ust. 2 pkt 3 lit. d i e, nie stosuje się w przypadku, gdy podmioty, o których mowa w tym przepisie, są spółkami publicznymi, a fundusz zawiera umowę z akcjonariuszem posiadającym mniej niż 5 % ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu akcjonariuszy.
5. Fundusz inwestycyjny może dokonać lokat, o których mowa w ust. 2 pkt 1, lub zawrzeć umowę, o której mowa w ust. 2 pkt 2 i 3, jeżeli dokonania lokaty lub zawarcia umowy wymaga interes uczestników funduszu, a dokonanie lokaty lub zawarcie umowy nie spowoduje wystąpienia konfliktu interesów.
6. Fundusz powinien przechowywać dokumenty pozwalające na stwierdzenie spełnienia warunków, o których mowa w ust. 5, w szczególności dotyczące zasad ustalenia ceny i innych istotnych warunków transakcji.”;
- 15) w art. 145 ust. 9 otrzymuje brzmienie:
- „9. Do lokat funduszu inwestycyjnego zamkniętego stosuje się przepisy art. 107 ust. 2-6.”;
- 16) w art. 220 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Prospekt informacyjny funduszu inwestycyjnego otwartego oraz specjalistycznego funduszu inwestycyjnego otwartego powinien zawierać statut funduszu, oświadczenie podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych o zgodności metod i zasad wyceny aktywów funduszu opisanych w prospekcie informacyjnym z przepisami dotyczącymi rachunkowości funduszy inwestycyjnych, a także o zgodności i kompletności tych zasad z przyjętą przez fundusz polityką inwestycyjną, a w przypadku zmiany metod lub zasad wyceny aktywów funduszu, w tym wynikających ze zmiany przyjętej przez fundusz polityki inwestycyjnej, także odpowiednie oświadczenie w odniesieniu do wprowadzanych zmian oraz wszelkie informacje niezbędne do oceny ryzyka inwestycyjnego.”;
- 17) w art. 226:
- a) uchyla się ust. 2 i 3,
 - b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do postępowania kontrolnego lub wyjaśniającego wobec podmiotów, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy o postępowaniu kontrolnym i wyjaśniającym, o których mowa w przepisach ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym.”;

18) w art. 228:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja może nałożyć na towarzystwo sankcje, o których mowa w ust. 1, jeżeli stwierdzi, że fundusz inwestycyjny narusza przepisy regulujące działalność funduszy inwestycyjnych, przepisy ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, ustawy o ofercie publicznej lub ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, nie przestrzega przepisów statutu lub warunków określonych w zezwoleniu, a także w przypadku, gdy statut funduszu zawiera postanowienia niezgodne z przepisami ustawy lub nieuwzględniające należycie interesu uczestników funduszu.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Komisja może nakazać funduszowi zmianę statutu w terminie określonym przez Komisję, jeżeli statut zawiera postanowienia niezgodne z przepisami ustawy lub nieuwzględniające należycie interesu uczestników funduszu.”;

19) w art. 230 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W uzasadnionych przypadkach Komisja może nakazać funduszowi inwestycyjnemu zmianę osób, o których mowa w art. 58 ust. 1 pkt 4, 6 i 15, wyznaczając termin na dokonanie tej zmiany, nie krótszy niż 14 dni.”;

20) uchyla się art. 235;

21) w art. 236:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Udzielenie przez Komisję zezwolenia albo zgody, o której mowa w art. 80, art. 93 ust. 2 i 3, podlega opłacie w wysokości nie większej niż równowartość 4.500 euro, ustalonej przy zastosowaniu średniego kursu walut obcych ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przeznaczenie i rozdysponowanie wpływów z opłat, o których mowa w ust. 1 i 2, oraz ustalenie wysokości, naliczanie i uiszczanie tych opłat następuje na zasadach, w trybie i na warunkach określonych w art. 17 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym.”,

c) uchyla się ust. 4;

22) uchyla się art. 237;

23) w art. 263 w ust. 2:

a) pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) firmę (nazwę) oraz siedzibę i adres funduszu oraz spółki zarządzającej tym funduszem;

2) imię i nazwisko albo firmę (nazwę) oraz miejsce zamieszkania lub siedzibę oraz adres w Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiciela funduszu;”,

b) dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) w przypadku gdy fundusz prowadzi działalność jako fundusz składający się z subfunduszy – nazwy wszystkich subfunduszy, z którymi są

związane tytuły uczestnictwa, które mogą być zbywane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

24) w art. 270 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komisja może, w terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania informacji, o których mowa w ust. 1, wskazać warunki prowadzenia przez oddział działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym zasady:

- 1) zbywania tytułów uczestnictwa;
- 2) prowadzenia działalności reklamowej;
- 3) postępowania, których należy przestrzegać w wypadku świadczenia usług zarządzania cudzym pakietem papierów wartościowych na zlecenie lub doradztwa w zakresie obrotu papierami wartościowymi, lub przechowywania i administrowania tytułami uczestnictwa.”;

25) w art. 271 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komisja, w terminie miesiąca po otrzymaniu informacji, o których mowa w ust. 1, może wskazać spółce zarządzającej warunki, w tym zasady postępowania, których należy przestrzegać w wypadku świadczenia usług zarządzania cudzym pakietem papierów wartościowych na zlecenie oraz usług w zakresie doradztwa w zakresie obrotu papierami wartościowymi lub przechowywania i administrowania tytułami uczestnictwa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej”;

26) w art. 278 w ust. 2:

a) pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1) firmę (nazwę) oraz siedzibę i adres funduszu oraz spółki zarządzającej tym funduszem;
- 2) imię i nazwisko albo firmę (nazwę) oraz miejsce zamieszkania lub siedzibę oraz adres w Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiciela funduszu;”;

b) dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) w przypadku gdy fundusz prowadzi działalność jako fundusz składający się z subfunduszy – nazwy wszystkich subfunduszy, z którymi są związane tytuły uczestnictwa, które mogą być zbywane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

27) w art. 280 w ust. 1 uchyla się pkt 3 i 4;

28) w art. 282 w ust. 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) przez Komisję lub jej upoważnionego przedstawiciela:

- a) do publicznej wiadomości w zakresie dotyczącym, z zastrzeżeniem lit. b, treści podjętych uchwał i decyzji, także w sprawach indywidualnych, na podstawie których wydawane są decyzje administracyjne – jeżeli ze względu na interes uczestników funduszy inwestycyjnych lub zbiorczych portfeli papierów wartościowych Komisja uznała przekazanie takiej informacji za uzasadnione,
- b) do publicznej wiadomości za pośrednictwem agencji informacyjnej, o której mowa w art. 58 ustawy o ofercie publicznej, o podejrzeniu popełnienia przestępstwa pozostającego w związku z działalnością funduszu inwestycyjnego – w przypadku gdy wymaga tego ochrona inwestorów przed poniesieniem uszczerbku mająt-

kowego na rynku papierów wartościowych lub towarów giełdowych.”;

29) uchyla się art. 283;

30) uchyla się art. 297.

Rozdział 7

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 53.

1. Przewodniczący Komisji powołany przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pełni funkcję do czasu zakończenia kadencji.

2. Powołanie Przewodniczącego Komisji na zasadach określonych w niniejszej ustawie następuje po zakończeniu kadencji, o której mowa w ust. 1.

Art. 54.

W zakresie określonym w art. 20 ust. 2 oraz w art. 23 ust. 2, pozostają w mocy porozumienia, o których mowa w art. 161 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi (Dz. U. z 2005 r. Nr 111, poz. 937, Nr 132, poz. 1108, Nr 143, poz. 1199 i Nr 163, poz. 1362), zawarte przez Komisję przed dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 55.

1. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określa, w drodze rozporządzenia:

1) środki techniczne służące do przekazywania przez podmioty nadzorowane informacji w ramach wykonywania obowiązków informacyjnych i sprawozdawczych określonych w ustawach, o których mowa w art. 2 pkt 1-4, lub w przepisach wykonawczych wydanych na ich podstawie,

2) techniczne warunki przekazywania informacji przy użyciu tych środków – z uwzględnieniem konieczności zapewnienia tym podmiotom możliwości należytego wykonywania obowiązków i zróżnicowania sposobu przekazywania informacji w zależności od rodzaju tych podmiotów, nie zwiększając w istotnym stopniu kosztów ich uczestnictwa w rynku kapitałowym.

2. Podmioty nadzorowane, które przed dniem wejścia w życie ustawy nie wykonywały obowiązków informacyjnych i sprawozdawczych w sposób określony przepisami wydanymi na podstawie art. 81 ust. 8 ustawy, o której mowa w art. 54, wykonują obowiązki w sposób, o którym mowa w ust. 1, po upływie 6 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.

Art. 56.

1. Do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie upoważnień zawartych w ustawie zachowują moc, w zakresie w niej określonym, przepisy dotychczasowe wydane na podstawie:

1) art. 19d, art. 20 ust. 4 oraz art. 81 ust. 8 ustawy, o której mowa w art. 54,

2) art. 236 ust. 4 ustawy o funduszach inwestycyjnych,

3) art. 26 ust. 3 ustawy o giełdach towarowych

– nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

2. Jeżeli obowiązujące przepisy, w zakresie określonym w niniejszej ustawie, powołują się na przepisy ustawy, o której mowa w art. 54, albo odsyłają ogólnie do przepisów tej ustawy, stosuje się w tym zakresie właściwe przepisy niniejszej ustawy.

Art. 57.

1. W zakresie nieobjętym przepisami wydanymi na podstawie art. 20 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 54, obowiązek uiszczenia opłaty ewidencyjnej, o której mowa w ustawie o ofercie publicznej, oraz opłat za zezwolenia i zgody udzielone na podstawie przepisów ustawy o obrocie instrumentami finansowymi i ustawy o ofercie publicznej powstaje z dniem wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 17 ust. 6 niniejszej ustawy.
2. Opłaty za zezwolenia i zgody udzielane na podstawie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi i ustawy o ofercie publicznej, należne w związku z wnioskami złożonymi przed dniem wejścia w życie ustawy, uiszczą się zgodnie z przepisami niniejszej ustawy.

Art. 58.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.